

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 24 Pž-4837/2018-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorane Aralice Martinović, predsjednice vijeća, Kamelije Parać, sutkinje izjaviteljice i Maje Bilandžić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom u stečajnom postupku koji se vodi nad Stečajnom masom iza BUA d.o.o., OIB 54945203503, Dubrovnik, Brdasta 12, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja MARKA LONCA iz Dubrovnika, OIB 43471049766, protiv dopunskog rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-440/2017-108 od 22. listopada 2018., u sjednici vijeća održanoj 21. studenog 2018.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog upravitelja Marka Lonca iz Dubrovnika i potvrđuje dopunsko rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-440/2017-108 od 22. listopada 2018.

Obrazloženje

Trgovački sud u Splitu je rješenjem poslovni broj St-440/2017-108 od 9. srpnja 2018. odredio stečajnom upravitelju nagradu za rad u iznosu od 40.000,00 kn bruto, a dopunskim rješenjem od 22. listopada 2018. odbio je njegov zahtjev za određivanje nagrade u preostalom zatraženom iznosu od 105.920,00 kn bruto.

Tako je sud riješio pozivom na određenja iz čl. 94. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), a sve u vezi s Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba.)

Protiv dopunskog rješenja žalbu je podnio stečajni upravitelj. Dopunsko rješenje pobija u cijelosti zbog bitne povrede odredaba postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom drugostupanjskom sudu ukinuti pobijano rješenje. U bitnom navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe Uredbe, jer je trebao nagradu odrediti u postotku od vrijednosti unovčene imovine.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Donošenjem pobijanog rješenja nije ostvarena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Izreka pobijanog rješenja je jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi iz kojih jasno proizlazi na temelju kojih odredaba materijalnog prava je sud prvog stupnja donio pobijano rješenje.

Iz spisa proizlazi da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-440/2017 od 9. srpnja 2018. stečajnom upravitelju Marku Loncu određena nagrada za obavljeni rad u iznosu od 40.000,00 kn bruto.

Na predmetno rješenje žalbu je izjavio stečajni upravitelj pa je predmet upućen na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske na nadležno postupanje.

Kako je stečajni upravitelj podnio žalbu protiv rješenja kojim mu je određena nagrada, a iz sadržaja žalbe je vidljivo da se žalba odnosi na dio koji mu nije određen, ovaj sud je njegovu žalbu smatrao kao prijedlog za donošenje dopunskog rješenja pa je dopisom od 1. listopada 2018. vratio spis sudu radi donošenja dopunskog rješenja kojim će odlučiti i o preostalom dijelu zahtjeva za određivanje nagrade (od ukupno zatraženog iznosa od 145.920,00 kn).

Stoga nije osnovan žalbeni navod da prvostupanjski sud nije imao ovlaštenje donijeti dopunsko rješenje. Da njegova žalba nije smatrana prijedlogom za donošenje dopunskog rješenja morala bi biti odbačena, jer žalitelj nema pravni interes žaliti se protiv rješenja kojim mu je određena nagrada.

Odredbom iz čl. 94. st. 1. SZ-a propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova. Odredbom iz stavka 2. istog članka propisano je da nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema Uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima.

Sukladno odredbi čl. 5. Uredbe sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase.

Iz navedenih odredbi proizlazi da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad, jer je poduzeo radnje i obavio poslove te da unovčenje stečajne mase nije jedini kriterij za odluku suda o nagradi stečajnom upravitelju.

U konkretnom predmetu sud je proveo stečajni postupak u kojem je stečajni upravitelj, obavljao određene poslove stečajnog upravitelja (ispitao prijave tražbine, aktivno sudjelovao

na ispitnom i izvještajnom ročištu, unovčio nekretninu, proveo djelomičnu diobu i drugo), pa bi s obzirom na navedeno imao pravo na nagradu.

Iznos nagrade ovisi prvenstveno o vrijednosti unovčene imovine i ocjene stečajnog suca o kvaliteti rada stečajnog upravitelja. Kako je stečajni sudac, procijenivši obujam i rad stečajnog upravitelja, nagradu odredio u skladu s kriterijima propisanim Uredbom, na koje se poziva sud prvog stupnja u obrazloženju pobijanog rješenja, navodima svoje žalbe žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Kako žalitelj navodima svoje žalbe nije doveo u sumnju pravilnost obračuna i visinu obračuna nagrade stečajnog upravitelja, ocjena je ovog suda da navodima žalbe žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja.

Zbog iznesenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10 SZ-a odbiti žalbu vjerovnika kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Zagreb, 21. studenog 2018.

Predsjednica vijeća
Gorana Aralica Martinović, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 25 PŽ-6045/2018-6

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Veljak, predsjednika vijeća, Lidije Tomljenović, suca izvjestitelja, i Mirne Maržić, člana vijeća, u stečajnom predmetu nad Stečajna masa KUĆA MALA d.o.o., OIB 45620962464, Zagreb, Đorđićeva 24, odlučujući o žalbama stečajnog upravitelja DOMAGOJA REPAČA, podnesenih protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1020/2017 od 24. rujna 2018. dopunjenog rješenjem poslovni broj St-1020/2017-38 od 21. studenog 2018., u sjednici vijeća održanoj 4. prosinca 2018.

r i j e š i o j e

Odbijaju se žalbe stečajnog upravitelja Domagoja Repača kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1020/2017 od 24. rujna 2018. dopunjeno rješenjem poslovni broj St-1020/2017-38 od 21. studenog 2018.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1020/2017 od 24. rujna 2018. u točki I. izreke određena je nagrada privremenom stečajnom upravitelju Domagoju Repaču u iznosu od 30.000,00 kn bruto i naknada stvarnih troškova u ukupnom iznosu od 841,60 kn, a odbijen je zahtjev za nagradu u iznosu od 42.000,00 kn i zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 4.628,67 kn. Točkom II. izreke rješenja ovlašten je stečajni upravitelj na isplatu tih iznosa.

Iz obrazloženja pobijanih rješenja proizlazi da je sud nagradu i naknadu troškova stečajnom upravitelju i odredio u skladu s odredbom članka 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) i Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), uzimajući u obzir obujam i složenost svih obavljenih poslova i vrijednost unovčene stečajne mase.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio stečajni upravitelj Domagoj Repač. U žalbi u bitnom navodi da bi se teleološko tumačenje primjene kriterija pravičnosti moglo braniti samo kad bi sudovi određivali nagrade s osnove vrijednosti stečajne mase u višem iznosu nego što je određeno prema tablici iz članka 7. Uredbe. Navodi da u 571 predmetu u kojima je bio stečajni upravitelj a koji nisu nastavljeni zbog nepostojanja stečajne mase nije primijenjen taj kriterij ni određena nagrada, iako je u svakom od njih učinio neke radnje i snosio troškove.

Nabraja troškove koje su imali ili će imati članovi društva a koji prema žaliteljevom izračunu iznose ukupno 74.500,00 kn. Ukazuje da je nagrada određena u bruto iznosu, te da nije zatražio trošak sastavljanja ugovora i posebnog putovanja radi potpisa i ovjere ugovora. Glede odluke o trošku ukazuje da ga je sud odabrao s liste Ministarstva pravosuđa, da nema mogućnost zamjene po punomoći nego da se traži izričita nazočnost na svakom ročištu i obavljanju svake radnje. Navodi da je notorno da ljudi žive na više adresa pa da nije na zakonu utemeljen stav da je stečajni upravitelj slobodnom poslovnom odlukom pristao snositi trošak jer stečajni upravitelj nema mogućnost biranja spisa. Smatra da je ispravan stav da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnog, dokumentiranog i obrazloženog troška bez obzira na svoje prebivalište. Traži trošak žalbe u iznosu od 200,00 kn. Predlaže da se žalbe prihvate.

Žalbe nisu osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi članka 365. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom članka 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje pravilno i osnovano na zakonu.

Prema odredbi članka 94. stavka 3. SZ-a naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnoga upravitelja.

Iz prijedloga (zahtjeva) za određivanje nagrade privremenog stečajnog upravitelja od 19. srpnja 2018. proizlazi da je stečajni upravitelj zahtijevao nagradu u iznosu od 72.000,00 kn bruto, te za svoje stvarne troškove u iznosu od 5.470,27 kn (za trošak putovanja na ročište 1. veljače 2018. iznos od 2.032,56 kn, za trošak putovanja na ročište 12. lipnja 2018. i za trošak putovanja na ročište iznos od 2.032,56 kn) te za knjigovodstvo, banku i izradu pečata u iznosu od 2.050,00 kn i sudsku pristojbu u iznosu od 2.000,00 kn, sveukupno iznos od 81.520,00 kn. Spisu nije priložena dokumentacija za zatražene putne troškove.

Ovaj drugostupanjski sud u potpunosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom i razloge glede primjene materijalnog prava.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je u ovom stečajnom postupku prijavljena samo jedna prijava tražbine u iznosu od 5.981,30 kn, da je jedina nekretnina dužnika prodana u nastavku stečajnog postupka radi naknadne diobe članovima društva za iznos od 650.000,00 kn, te da su članovima društva priznate dvije tražbine nižeg isplatnog reda s osnove zajma kojim se nadomješta kapital, u iznosima od 327.815,73 kn i 327.915,73 kn.

Stoga prvostupanjski sud, uzimajući u obzir unovčenje stečajne mase u iznosu od 650.000,00 kn i obujam i složenost stvarno obavljenih poslova stečajnog upravitelja (priznate tražbine jednog vjerovnika II. višeg isplatnog reda i dvije tražbine nižeg isplatnog reda s osnove zajma koji nadomješta kapital) i unovčenje stečajne mase prihvatom ponude društva Dmitry Grebnev d.o.o., smatra primjerenom nagradu u iznosu od 60.000,00 kn bruto.

Prvostupanjski sud je priznao stečajnom upravitelju troškove ostvarene na njegovom području odnosno priznaje mu troškove od mjesta naplatne postaje Vrpolje do sjedišta suda u Splitu, te mu za pristup na dva ročišta sudu priznaje naknadu troška u iznosu od 441,60 kn te paušalnog troška telefona, Interneta i pošte trošak u iznosu od 400,00 kn ukupno za trošak iznos od 841,60 kn.

Prema odredbi članka 5. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Kriteriji) sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade u bruto iznosu uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene mase.

Dakle, vrijednost unovčene stečajne mase je tek jedan od tri elementa pri određivanju nagrade stečajnom upravitelju, a nagrada se samo glede osnove vrijednosti stečajne mase obračunava primjenom tablice iz članka 7. Kriterija.

Navodi u žalbi o visini troškova članova društva za odvjetničko zastupanje pri sastavu ugovora o kupnji dužnikove nekretnine i visina njihove obveze plaćana poreza na promet nekretnina, irelevantno je za određivanje visine nagrade i troška stečajnog upravitelja.

U žalbi se ne pobija činjenično utvrđenje glede polovičnog priznanja putnih troškova na ročišta 1. ožujka 2018. i 12. lipnja 2018. i nepriznavanje troška za još neodržano završno ročište, nego žalbom pobija samo visinu dosuđenog putnog troška, odnosno nepriznavanje troška prijevoza izvan područja Trgovačkog suda u Splitu.

Prema tome, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da žalitelju pripada pravo na polovicu putnih troškova na ročišta 1. ožujka 2018. i 12. lipnja 2018.

Stoga su neosnovani žalbeni razlozi pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

Točno je da ljudi ne moraju tijekom cijele godine živjeti na jednoj adresi prebivališta. Međutim prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni i drugi interesi. Boravište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje osoba privremeno boravi ali se na toj adresi nije trajno nastanila. Osim toga, žalitelj ničim nije potkrijepio da u Republici Hrvatskoj nema prijavljeno prebivalište nego da samo mijenja mjesta boravka.

Žalitelj, naravno ima pravo kao tijelo sudskog postupka na trošak. Međutim, žalitelj se prijavio da obavlja dužnost stečajnog upravitelja na području Trgovačkog suda u Splitu, te ima pravo na trošak ostvaren na području Trgovačkog suda u Splitu. To više što je i dužnikovo sjedište u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bilo u Makarskoj, na području Trgovačkog suda u Splitu. Analogno tome, i odvjetnici imaju pravo zastupanja na teritoriju cijele Republike Hrvatske, ali im se dosuđuje trošak samo kao odvjetniku iz sjedišta suda pred kojim zastupaju.

Stoga je prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 24. u svezi s člancima 6. do 9. Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima („Narodne novine“ broj 8/88) pravilno ocijenio da je stečajnom upravitelju nastao trošak u svezi njegova dva dolaska na ročišta (1.

ožujka 2018. i 12. lipnja 2018.), osobnim automobilom u sjedište dužnika, koji su mu priznati samo u polovici od krajnje točke nadležnosti suda (Vrpolje) do sjedišta suda te iznose 441,60 kn, te paušalni trošak telefona, i pošte u iznosu od 400,00 kn, ukupno a ne zatraženih 5.470,27 kn.

Radom na terenu u tuzemstvu smatra se boravak radnika izvan mjesta svojega prebivališta ili uobičajenog boravišta radi posla koje obavlja izvan sjedišta poslodavca (stavak 9. članak 7. Pravilnika).

Navedeno pravilo ne može se primijeniti na stečajnog upravitelja koji iz mjesta svog prebivališta dolazi u sud na čijem području je bilo i sjedište dužnika, u konkretnom slučaju u Split.

Prvostupanjski sud je pravilno primijenio materijalno pravo kada je, na temelju odredbe članka 94. SZ-a, i članka 24. u vezi s člankom 6. do 9. Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima ocijenio da je privremenom stečajnom upravitelju nastao te da mu pripada pravo na naknadu troška u vezi njegova jednog dolaska osobnim automobilom u sjedište dužnika i trošak dolaska na ročište 19. studenog 2015., koji mu je priznat samo od krajnje točke nadležnosti suda (Učka) do sjedišta dužnika i suda, te iznosi 466,20 kn a ne zatraženih 5.470,27 kn.

Razlozima žalbi žalitelj nije doveo u sumnju činjenična utvrđenja te ocjenu prvostupanjskog suda i primjenu materijalnog prava.

Kako se u potpunosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom i razlozi glede primjene materijalnog prava, to se, na temelju odredbe članka 375. stavka 5. ZPP-a, posebno ne obrazlaže donesena odluka povodom žalbi.

Proizlazi da je prvostupanjski sud pravilno odbio zahtjev stečajnog upravitelja za nagradu u iznosu od 42.000,00 kn i za trošak u iznosu od 4.628,67 kn.

Zbog toga su, na temelju odredbe članka 368. stavka 2. ZPP-a, žalbe odbijene kao neosnovane i pobijana rješenja potvrđena.

Zagreb, 4. prosinca 2018.

Predsjednik vijeća
Marina Veljak, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 PŽ-4793/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izjaviteljice i Ane Cvitković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Stečajna masa iza SPARTA d.o.o. u stečaju, Šibenik, Stjepana Radića 6/II, OIB 96402389573, odlučujući o žalbi KIRILLA TULSKIYA iz Rusije, Moskva, Dnepropetrovskaya st. 3/5-81 kojeg zastupa punomoćnica Ivana Knezović, odvjetnica u Makarskoj, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1065/2017 od 9. srpnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 21. studenoga 2018.

r i j e š i o j e

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1065/2017 od 9. srpnja 2018. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Splitu je odobrio predračun troškova i ostalih obveza stečajne mase stečajnog upravitelja Ivana Rude iz Šibenika specificiranih u njegovom prijedlogu kako slijedi: nagrada u bruto iznosu od 150.000,00 kn, troškovi izrade pečata u iznosu od 120,00 kn, računovodstvene usluge u iznosu od 1.250,00 kn i vještačenje vrijednosti nekretnina 10.000,00 kn (točka I. izreke) utvrdio da se drugi mogući troškovi i ostale obveze stečajne mase ovog stečajnog postupka odnose na plaćanje sudske pristojbe za stečajeve sukladno Tar. br. 24. Tarife sudskih pristojbi u iznosu od 2.000,00 kn te naveo druge vrste troškova pojedinačno navedene u točki II. izreke pobijanog rješenja za koje nije određeno navedena visina troškova (točka II. izreke), pozvao stečajnog upravitelja dostaviti podatak o visini predvidivih troškova stečajnog postupka i ostalih obveza stečajne mase koji nisu navedeni u točki II. izreke te navesti i sve druge troškove za koje smatra da bi mogli nastati (točka III. izreke), pozvao punomoćnicu Kirilla Tulskiya iz Rusije obavijestiti sud je li on voljan na račun uplatiti dostatan iznos novca za podmirenje svih troškova stečajnog postupka i svih ostalih obveza stečajne jer će u protivnom sud odrediti unovčenje nekretnina (točka IV. izreke).

U obrazloženju rješenja sud, u bitnome, navodi da je rješenjem tog suda poslovni broj St-47/2017 od 7. srpnja 2017. otvoren i zaključen stečajni postupak nad dužnikom posljedično čemu je dužnik brisan iz sudskog registra. S obzirom na to da su stečajni upravitelj i jedini udjelničar u predniku dužnika, Kirill Tulskiy iz Moskve, predložili nastavak postupka zbog naknadno pronađene imovine dužnika, sud je odredio nastavljanje postupka radi naknadne diobe. Imajući u vidu da je tražbina jedinog stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske,

Ministarstva financija, Porezne uprave u iznosu od 9.268,30 kn podmirena prije ispitnog ročišta, sud je zaključio da nema stečajnih vjerovnika koje bi trebalo namiriti iz stečajne mase, ali je potrebno namiriti sve obveze stečajne mase koje se odnose na troškove stečajnog postupka i ostale obveze stečajne mase. Stečajni upravitelj dostavio je sudu predračun troškova stečajnog postupka u kojem je, između ostalog, predvidio nagradu u maksimalnom iznosu od 630.000,00 kn jer se imovina dužnika sastoji od nekretnina u Makarskoj čija vrijednost je prema procjeni Porezne uprave 10.738.350,00 kn. Uzevši u obzir vrijednost stečajne mase kao i zalaganje stečajnog upravitelja sud je primjenom čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) i odredaba čl. 5., 6., 8. i 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), odredio nagradu stečajnom upravitelju u iznosu od 150.000,00 kn. Pored toga, sud je odobrio i troškove izrade pečata, računovodstvene usluge, predujam za vještačenje vrijednosti nekretnine te trošak sudske pristojbe u iznosu od 2.000,00 kn prema Tar. br. 24 Tarife sudskih pristojbi. Stoga je ocijenio neosnovanim prijedlog udjelničara kojim stečajnom upravitelju predlaže odrediti jednokratnu nagradu u iznosu od 20.000,00 kn jer je ona neprimjerena u odnosu na vrijednost stečajne mase koju treba prenijeti udjelničaru i pravnih poslova koje s tim u vezi treba poduzeti, a i na opseg ostalih poslova koje stečajni upravitelj još treba poduzeti u ovome stečajnom postupku.

Protiv rješenja žalbu je podnio vjerovnik Kirill Tulskey, jedini osnivač društva dužnika, navodeći u bitnome, da sud nije nadležan odobravati predračun troškova stečajnog postupka jer se nagrada za rad stečajnog upravitelja određuje rješenjem sukladno odredbi čl. 94. SZ-a. Isto tako, neosnovano je određivanje drugih mogućih troškova i ostalih obveza stečajne mase. Iz obrazloženja pobijanog rješenja uopće nije razvidan kriterij za određivanje nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 150.000,00 kn niti se može utvrditi o kojem „zalaganju“ stečajnog upravitelja se radi. „Cilj stečajnog postupka nije „bogaćenje stečajnog upravitelja“ već namirenje vjerovnika pa nagrada za obavljeni rad treba biti ekvivalent obavljenom poslu. Upravo zbog toga, žalitelj prijedlog iznesen u podnesku od 2. svibnja 2018. kojim predlaže određivanje primjerene nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 20.000,00 kn je osnovan.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08 i 123/08; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi kako je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo iz odredbe čl. 285. SZ-a slijedom čega su izostali razlozi o odlučnim činjenicama pa je rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je:

- 7. srpnja 2017. nad dužnikom otvoren i zaključen skraćeni stečajni postupak i dužnik je brisan iz sudskog registra,
- 19. siječnja 2018. je sud odredio nastavljanje postupka radi naknadne diobe, nekretnina u Makarskoj pobliže označenih u rješenju o nastavljaju postupka,

- 20. ožujka 2018. je održano ispitno ročište na kojem je, prije ispitivanja tražbina, jedini vjerovnik, Porezna uprava izjavio da je njegova tražbina u iznosu od 9.268,30 kn podmirena u cijelosti.

Slijedom iznesenog, proizlazi da je u nastavljenom postupku radi naknadne diobe jedini vjerovnik, Porezna uprava, namiren u cijelosti. To znači da u ovom stečajnom postupku nema vjerovnika koji bi se namirivali završnom diobom.

Navedeno izloženo činjenično stanje upućuje na primjenu odredbe čl. 285. SZ-a, koju je sud propustio primijeniti na pravilan način.

Odredbom čl. 285. SZ-a propisano je: „Ako se pri završnoj diobi mogu u punom iznosu namiriti tražbine svih stečajnih vjerovnika, stečajni upravitelj će preostali višak predati dužniku pojedincu. Ako je dužnik pravna osoba, stečajni upravitelj će svakoj osobi koja ima udjela u dužniku dati onaj dio viška na koji bi imala pravo u slučaju likvidacije izvan stečajnoga postupka.“

U konkretnom slučaju, žalitelj je jedini član društva te mu je stečajni upravitelj dužan predati predmetnu nekretninu u Makarskoj. Radi se o jednoj i vrlo jednostavnoj radnji stečajnog upravitelja čija složenost ni na koji način ne ovisi od vrijednosti nekretnine koju treba predati žalitelju, kako to pogrešno smatra prvostupanjski sud. Ujedno ne postoje razlozi radi kojih bi došlo do unovčenja te nekretnine jer nema stečajnih vjerovnika koji se namiruju.

Ocjena je ovog suda da je nagrada stečajnom upravitelju u iznosu od 150.000,00 određena u neprimjereno visokom iznosu s obzirom na obujam i složenost poslova koje on treba obaviti u smislu čl. 6. i 7. Uredbe jer se u ovom slučaju pri određivanju nagrade stečajnom upravitelju ne uzima vrijednost stečajne mase. Iako Uredbom nije određeno propisan kriterij određivanja nagrade stečajnom upravitelju koji treba poduzeti samo radnju, predaje nekretnine udjelničaru, ocjena je ovog suda da u tom slučaju valja primijeniti odredbu čl. 94. st. 4. SZ-a u vezi s čl. 5. Uredbe kojim je propisana visina jednokratne nagrade privremenom stečajnom upravitelju. Tu odredbu sud nije primijenio unatoč žaliteljevom prijedlogu, pogrešno zaključivši da je ta nagrada stečajnom upravitelju neprimjereno niska.

Valjalo je stoga uvažiti žalbu kao osnovanu i na temelju čl. 380. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a ukinuti rješenje prvostupanjskog suda i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

U nastavku postupka će stečajni sudac, prije svega, ocijeniti složenost i obujam poslova stečajnog upravitelja kao i opravdanost zahtjeva za isplatom nagrade i donijeti novo rješenje primjenom čl. 94. st. 4. SZ-a u vezi čl. 5. Uredbe koje mora sadržavati razloge o kriterijima za određivanje nagrade.

Zagreb, 21. studenog 2018.

Predsjednica vijeća
Ružica Omazić, v. r.

Za točnost otpavka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman